

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 004497 17 Кж
Бања Лука, 13.6.2017. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Велка Икановића као предсједника вијећа, Горане Микеш и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог С.М., због два кривична дјела полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката Ц.А. из Д., изјављеној против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004497 17 Кв 2 од 02.6.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 13.6.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована жалба браниоца оптуженог С.М., изјављена против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004497 17 Кв 2 од 02.6.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004497 17 Кв 2 од 02.6.2017. године, продужен је притвор против оптуженог С.М., који се потврђеном оптужницом Окружног јавног тужилаштва у Добоју број Т15 0 КТ 0024527 17 од 31.5.2017. године, терети за извршење два кривична дјела полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), који може трајати најдуже 2 (двје) године након потврђивања оптужнице и прије изрицања првостепене пресуде, са обавезом контроле оправданости притвора по истеку 2 (два) мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору.

Притвор је продужен из разлога садржаних у одредби члана 197. став 1. тачке б), в) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптуженог, адвокат Ц.А. из Д., због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и притвор укине по основу тачки б) и в) ЗКП РС.

Аргументима из жалбе се оспорава правилност и законитост побијаног рјешења у погледу постојања притворских разлога из одредбе члана 197. став 1. тачке б) и в) ЗКП РС, са тврдњом да су сви свјedoци саслушани у току истраге и тиме ти докази обезбјеђени, тако да се, у смислу одредбе члана 197. став 2. ЗКП РС, притвор не може продужити по овом притворском разлогу. У односу на притворски разлог из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, указује се да је

оптуђени осуђиван за друга кривична дјела али не и за кривична дјела против полног интегритета, тако да, по ставу из жалбе, нису испуњени законски услови за продужење притвора по основу наведеног притворског разлога.

Испитујући побијано рјешење у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Нису основани аргументи из жалбе, којима се оспорава правилност и законитост побијаног рјешења у погледу постојања притворских разлога из одредбе члана 197. став 1. тачке б) и в) ЗКП РС, по којима је, поред тачке г) цитиране законске одредбе, притвор продужен након потврђивања оптужнице.

Наиме, у потврђеној оптужници је, поред свједока Ј.У., Р.П., Т.Ж.С. и Г.А., предложено саслушање и свједока С. и Ј.М., сина и кћерке оптуженог, који, у смислу одредбе члана 148. став 1. тачка б) ЗКП РС, имају својство привилегованих свједока, са правима да могу одбити свједочење, у смислу одредбе става 4. цитиране законске одредбе. Слиједом наведеног, и поред чињенице да су ови свједоци саслушани у истрази, на коју се указује у жалби, те имајући у виду да су они повезани заједничким домаћинством са оптуженим, на начин како се то образлаже у побијаном рјешењу, и по оцјени овог суда, постоје разлози за даљу примјену мјере притвора по успостављеном притворском разлогу из одредбе члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС.

Надаље, начин и околности извршења два кривична дјела полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 1. КЗ РС, за које се оптужени терети потврђеном оптужницом, у дужем временском континуитету и својство оштећених (унуке оптуженог), околност да живе у заједничном домаћинству (са једном од оштећених), у повезаности са чињеницом да је осуђиван за кривично дјело насиље у породици или породичној заједници из члана 208. став 1. КЗ РС, те за кривично дјело крађе из члана 231. став 1. КЗ РС, као склоност вршењу кривичних дјела, и по оцјени овог суда, представљају ваљану основу за закључак о постојању притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Цијенећи наведено, правилност и ваљаност образложења у побијаном рјешењу, у погледу постојања притворских разлога из одредбе члана 197. став 1. тачке б) и в) ЗКП РС, не може се оспорити изнесеним жалбеним приговорима.

Из наведених разлога и примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибић

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић